

LJUDSKO SLOVSTVO

- Se prenaša ustno od predkrščanskih časov do današnjih dni. Od samih začetkov so jo ustvarjali nadarjeni posamezniki, ki so bili povezani z življenjem doma in v tujini ter tako besedno umetnost združevali domače motive s tujimi.
- Avtorji ljudskega izročila so ostali neznani, besedila pa so se z ustnim izročilom širila med ljudi.
- Med ljudsko slovstvo uvrščamo tudi tiste pesmi znanih avtorjev, ki so v današnjem času ponarodele.

Razvoj, zapisi in pomen

- Vrsta motivov prihaja iz poganskega, pravoslavnega sveta. To potrjujejo stari zagovori, bajke o Kurentu, rojenicah, vilah in drugih bajeslovnih bitjih. Besedna umetnost se je okrepila že v srednjem veku, po križarskih vojnah, in vrh dosegla v 14. In 15 stol. V 18. stol je zamirala predvsem pripovedna poezija, lirski pesem in pripovedna proza pa sta še živo ohranjeni.
- Ljudska pesem je napisana že v 10. stol. In sicer, prvi zapis je bila kitica velikonočne pesmi *Naš gospod je od smrti vstal*.
- Ljudsko slovstvo nam pomeni kulturno vrednoto, saj nam razkrivajo daljno preteklost, materialno kulturo, šege, čustvovanje, mišljenje naših ljudi ter njihovo odzivnost na različne dogodke. V njem najdemo domneve na tisti del slovenske zgodovine, ki ga zgodovinopisje morda komaj omenja.

Zvrsti

Ljudsko slovstvo zajema pesništvo in pripovedništvo ter kratke oblike, kot so pregovori, reki, uganke, delno tudi začetek dramatike.

Ljudsko pesništvo:

Ljudska pesem je vsaka pesem, ki jo je ljudstvo po ustnem izročilu »sprejelo za svojo, jo pelo daljšo dobo, jo po svoje spreminjalo in prilagajalo svojemu okusu«. Ljudska pesem je peta pesem, zato so besedilo, melodija in ritem neločljivo povezani.

Zanjo so značilne variante ali različice.

Izrazna sredstva:

-